

Geloofsbelijdenis

van Dorothee Sölle (1929-2003) door Joke Hofman

Op 9 juni hadden we met de Noord en Oost Nederlandse Quakers een gesprek vanuit de stilte over het Credo n.a.v. deze tekst:

*Ik geloof in God
die de wereld niet òf heeft geschapen
als iets dat altijd zo moet blijven,
die regeert volgens eeuwige wetten
die onveranderlijk van kracht zijn,
niet volgens natuurlijke ordeningen van armen en rijken,
deskundigen en onwetenden, heersers en onafhankelijken.*

*Ik geloof in God
die de tegenspraak wil van wat leeft
en de verandering van alles door ons werk, door onze politiek.*

*Ik geloof in Jezus Christus,
die gelijk had toen Hij – een enkeling die niets kan beginnen –
precies zoals wij, werkte aan de verandering van alles
en daaraan ten onder ging. Met Hem als maatstaaf
erken ik dat ons verstand is verminkt,
onze fantasie verstikt, onze moeite verspild
omdat wij niet leven zoals Hij leefde.*

*Elke dag vrees ik dat Hij vergeefs is gestorven,
omdat Hij in onze kerken is begraven,
omdat wij zijn revolutie hebben verraden,
gehoorzaam en bang voor de autoriteiten.*

*Ik geloof in Jezus Christus
die opstaat in ons leven*

*opdat wij vrij worden van vooroordelen en aanmatiging,
van angst en haat
en zijn revolutie voortzetten op weg naar zijn Rijk.*

Ik geloof in de Geest

die met Jezus in de wereld is gekomen.

Ik geloof in de gemeenschap van alle volken

en in onze verantwoordelijkheid voor wat onze aarde zal worden:

een dal van ellende, honger en geweld, of een stad van God.

Ik geloof in de rechtvaardige vrede die verwerkelijkt kan worden,

in de mogelijkheid van een zinvol leven voor alle mensen,

in de toekomst van deze mensen van God. Amen.

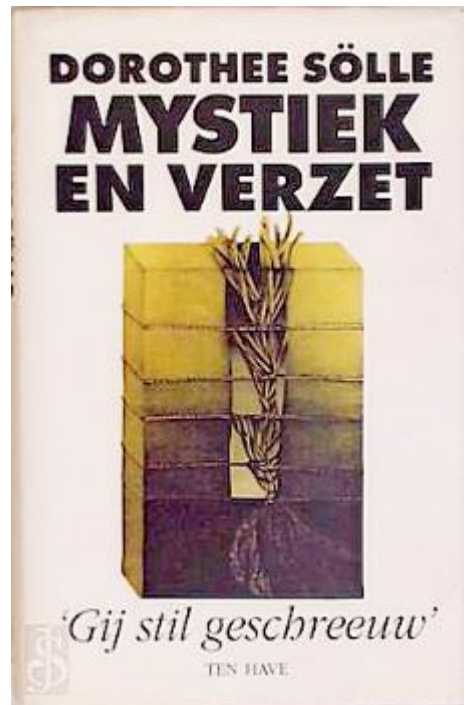
Dorothee Sölle (1929-2003) was een Duitse Lutherse theologe.

Vanaf de jaren zestig gold zij als een theologe voor wie geloof en politiek niet te scheiden waren. Zij hing een God is dood-theologie aan. Hiermee bedoelde ze dat het beeld van de algoede en almachtige God in het licht van de verschrikkingen van de Tweede Wereldoorlog niet zomaar kon blijven staan. Ze ijverde voor de 'ontmythologisering' van de Bijbel.

Tussen 1968 en 1972 organiseerde zij het Politiek Avondgebed. Zij deed dit vanuit de gedachte dat geloof en marxistische politiek alles met elkaar te maken hebben. In de woorden van Sölle (1977): 'Vroomheid leidt tot klassenstrijd'. Ze was vredesactiviste. Ze was hoogleraar in de systematische

theologie aan het Union Theological Seminary in New York.

Het bekendste boek van haar 40 boeken is: *Mystiek en verzet*.

Enkele bijdragen uit het gesprek: ‘Toen ik op een keer heel gedeprimeerd was, zei een vriend van me, een pacifist uit Nederland, iets heel moois tegen me: "De mensen in de Middeleeuwen die de kathedralen bouwden, hebben ze nooit in voltooid staat gezien. De bouw duurde vaak tweehonderd jaar of meer. Dan maakte de een of andere steenhouwer een prachtig roosvenster en dat was dan het enige dat hij zag, dat was zijn levenswerk. Maar de voltooid kathedralen kon hij nooit binnegaan. Toch stonden ze er op een dag." Dat heeft mij destijds veel geholpen. Het is goed te weten: ik bouw aan een kathedraal, en ik weet ook dat zij op een of ander moment gereed zal zijn. Net zoals de slavernij is afgeschaft, zal ook de oorlog worden afgeschaft; maar dat duurt langer dan de tijd die ik leef.’

In het gesprek kwamen o.a. de volgende bijdragen:

Een uitspraak van Marianne Thieme, toen men haar vroeg wat ze nou uiteindelijk bereikt had na al die jaren in de politiek: Vier het proces!

Een echtpaar had deze tekst ruim 50 jaar geleden in hun trouwdienst!

“de schepping van de wereld is niet af. Wij hebben de opdracht om mee te creëren en de schepping heel te maken.”

Het was een fijn en inspirerend samenzijn.

Euwen bouwen aan een kathedraal, het proces is belangrijker dan het resultaat